

פרק שביעי מנחות

עין משפט
ור מצודה

לְבָא מִיּוֹ פִּי מְהֵלִי אֲסוּרִי
מִזְבַּח הָאֵל ה':
בְּכָל יוֹם פִּסֵּט מְהֵלִי מַעֲשֶׂה"ק
הָאֵל ה' וְיָחַד יִפְתְּ שֶׁם הַלֵּלֶה
וְיִבְרַח:
בְּכָל יוֹם פִּסֵּט פִּי הָאֵל מִתְּחִיל
וּמוֹסְפִין הָאֵל ב':
מִזְבַּח הָאֵל יִפְתְּ פִּי מְהֵלִי
מַעֲשֶׂה"ק הַלֵּלֶה ב':
בְּכָל יוֹם פִּי מְהֵלִי
אֲסוּרִי מִזְבַּח הָאֵל ה':
מִזְבַּח הָאֵל יִפְתְּ פִּסֵּט מְהֵלִי
מַעֲשֶׂה"ק הַלֵּלֶה בְּכָל:
מִזְבַּח הָאֵל יִפְתְּ פִּי מְהֵלִי
מַעֲשֶׂה"ק הַלֵּלֶה ב':

רבינו גרשום

[illegible]

רבי יוסי אומר **שיפה** ובעימה בבבא, פ' ולא בחיטין וזמוספ' (פ"ח)
גרסינן אף בצנא ופליגא אהך וזמוספמא דיוקנית לא גרסי'
אף: **אמרינן** חוקה חוקה מלחם הפנים. מימא דצפ"ק (לעיל דף ט.)
דרשינן חוקה לחיטין וזמוספמא דה (דף טז ע"ב). דרשינן חוקה ללחם

הפנים: **דאפּרשינעו** בלישייה:
לאורה דלץן שס תרומה עליהם
בצאיה דנשחטות הוצא הווא דקדש
ומנן צ"י האודים (לקמן דף ע"ח:) עשטה
עד שלא קרמו בנזיר לא קדש הלחם
תימה דבסוף פ"ק דנדרים (דף י"ג.)
אמרין בחלת אהרן ובתרומתו ומזה
הא נתרומת לחמי תורה אקרו וזה
תרומת לחמי תורה לאהרן וזיקת דמים
הוא ומשני לפני זריקת דמים ודבר
טוב צ"י קיסנא דאפרישניהו בלישייה
וארץ לומר ולאו תרומה ממנו הוה עד
אחר אפייה וא"ש דנמשע הכא דלך
דבר טוב צ"י קיסנא דיעבד ופסק
קמא דנדה (דף י"ז:) גבי שפחתו של רבן
גמליאל שהיה אופה ככרות של
תרומה ומוקי לה בתרומת לחמי תורה
ופרך תרומת לחמי תורה בצאיה
מאי צעי ומשני דאפרישניהו בלישייה
דבר טוב צ"י קיסנא וכי לא עשה
מזה מן המזבח ויש לומר דהא
דקאמר ארבע חלות הוא דיעבד
לדעתה'לה צעי ארבעים וגם אפייה
עשה ארבעים אלא שקודם אפייה
הפרישה אותן של תרומה ולא הפרישה
גמורה אלא שזיריה אותן העמידות
להיות תרומה לעשותן ^(ה) נאות ויפות:
עשירה

מתני' כל המנחות טעונות * שלש מאות
שיפה וחמש מאות בעיטה שיפה ובעיטה
בחטין ^א ו' יוסי אומר בבבץ ^ב כל המנחות
^ג באות עשר עשר חוץ ^ד מלחם הפנים
וחביתיו כהן גדול שהם באות שנים עשרה
דברי רבי יהודה רבי מאיר אומר כולם באות
שנים עשרה חוץ מחלות תורה ויטיות שהן
באות עשר עשר: **גמ'** תנא ה"ש אחת בועט
שנים שף שנים בועט שלש ^א בעי רבי ירמיה
אמטוי' ו'אתוי' חד או דלמא אמטוי' ו'אתוי'
תרי מאי תיקו: שיפה ובעיטה בחטין רבי
יוסי אומר בבבץ: איבעיא להו בבבץ ולא
בחטין או דלמא אף בבבץ תא שמע: ו'תניא
^ב שיפה ובעיטה בחטין רבי יוסי אומר ^ג שיפה
ובעיטה בבבץ: כל המנחות באות ^ד כ' כו'
שנים עשרה: לחם הפנים כהריא כתיב
ביה חביתי כהן גדול אתיא חוקה חוקה
מלחם הפנים ^א כל המנחות דבאות עשר
עשר מגלן גמר מלחמי תורה * מה להלן
עשר אף כאן עשר ולילף מלחם הפנים מה
להלן שנים עשרה אף כאן שנים עשרה
מסתברא מלחמי תורה הוה ליה למילף שכן
יחיד ^א המתגרש שזמן נפסל שלא בשבת
ושלא בטומאה אדרבה מלחם הפנים הוה

ליה למילף שכן הקדש ולבונה מצה ועצם הנך נפישן ^א ואי סבירא לן
^א דבר הלמד בגזירה שוה חוזר ומלמד בבנין אב נילף מחביתי כהן גדול מה
לחלן שתיים עשרה אף כאן שתיים עשרה מסתברא מלחמי תודה הוה ליה
למילף שכן הדיוט שהתגרב הצאין לפגול שלא בשבת ושלא במזמאה
אדרבה מחביתי כ"ג ה"ל למילף שכן עשרון כלי הקדש ולבונה מצה
ועצם הגשה ואישים והני נפישן הדיוט מהדיוט עדיף ליה רבי מאיר
אומר כולן באות שתיים עשרה ^א מאי קסבר אי סבירא ליה דדבר הלמד
בגזירה שוה חוזר ומלמד בבנין אב יליף מחביתי דכהן גדול דהני נפישן
אי סבירא ליה דדבר הלמד בגזירה שוה אינו חוזר ומלמד בבנין אב
יליף מלחם הפנים הקדש מהקדש עדיף ליה: חוץ מלחמי תודה וגזירות שהן
באות עשר עשר: לחמי תודה בהדיא כתיב בהו גזירות ^א דאמר מר שלמיו
לרבות שלמי נזיר אמר רב טובי בר קיסנא ^א אמר שמואל לחמי תודה שאפאן
ארבע חלות יצא והא בעינן ארבעים למצוה והא בעי אפרושי תרומה מיניהו
וכי תימא דמפריש מכל חדא וחדא ^א אחד אמר רחמנא שלא יטול פרום
^א דאפרשינהו בלישה מתיבי כל המנחות שריבה במדת חלתן וא שמיעט
במדת חלתן כשרות חוץ מלחם הפנים וחביתי כ"ג ולחמי תודה וגזירות הוא
דאמר

וְדַקְדָּוִי קִלֵּס [2] **בְּדִילֵי כְּפִי־בְּסוֹ**. מִפְּנֵי בִּפְקֵר הַתּוֹרָה (יִקְחֵן עִי): **שְׁמוֹנִי**. עַל זֶה תוֹרַת שְׁמוֹנִי לַיְרֹטוֹת מִרְיָנִי שֶׁנֶּחָץ בְּחֵץ חֹלֶת מִבְּרִית: **וְיִשְׁקֹף י' חֹלֶת**. וְהִיא לֹא נִשְׁתַּחֲוֶה לְרֵעֵהָ וְלֹא עֵשֶׂה כִּי אֵם ר' אֶחָד מֵהָאֲדָמִי וְהַקִּיבִי מִמֶּנּוּ אֶחָד מֵהָאֲדָמִי קִרְבֵּן בְּרִימָה (יִשְׁקֹף י' עִי): כִּי בְרִימָה לְמִרְיָנִי (דִּף עִי): **דְּלִיָּה אֶחָד מִי: מִפְּנֵי** **מִפְּנֵי** **כִּי** **נִלְשֵׁה**. וְזֶה שֶׁחַן עֵשֶׂה וְזֶה עֵשֶׂה הַחֹלֶת לְשִׁמּוֹת לֵאלֹהֵי פְרוֹחַ: **שְׂרִיבָה בְּמֵדָה לִשְׁחַן**. כִּנּוּן הַחֹלֶת מִיָּהן אֶלֶף וְא' ח' א' שְׁמִיעִי עֲשֵׂה שְׁמִיעִי א' ח' חֹלֶת. עֵשֶׂה שְׂרִיבָה עֵשֶׂה שְׂרִיבָה מִבְּרִית מִיָּהן הַחֹלֶת **חֲמִי מוֹרָה**. שֶׁמֶעַר אֶחָד רִיבָה בְּחֵץ מִמֶּנּוּ וְקִיָּא לְשִׁמּוֹל לְדַלְחַת תַּחַם מִיָּהן הַחֹלֶת שֶׁנֶּחָץ וְאֶלֶף וְי': **סוֹף**. שְׁמוֹנִי:

רש"י ב"ת"י

ידי אשה נאה **נעשׂה**. נעשׂה נעשׂה ארזן דרך גגגגג ארז צעניס עס זיך
 נעשׂה **שלה**. עס ערד כדערן דאזיגן ארז צעניס שפוט מנאח מ'ס' בעשיות
 דער סף להורן (והיטצין) וזי ארזי חשׂי טעלע ורעכע ד'ס' ז'גגגג ארז
 אפאייג קעגנעט אפליי עס שר מותק אף ערד זיי (מחשׂי) ארז מנח
 אף עק ה'ס' **מה**. דער מנח **מנח** מנח **מנח** דער ערד שר ערד שפוט אף
 קערן צור ה'ס' **א' מירא** זיי **כו'**. נעמנח: **מנח** מנח **מנח** מנח **כו'**.
 נאמח **מנח** מנח מנח **מנח** (מה להלן ארז מנח) עס כאן ארז מנח: **מנח**
 עס שר: **מנח** מנח **מנח**. דער מנח ארז מנח ארז מנח ארז מנח ארז מנח
 מנח ארז מנח מנח **מנח** (מה להלן ארז מנח) ארז מנח ארז מנח ארז מנח
 עס זאל ער פירן: **מנח** מנח **מנח** מנח **מנח** ארז מנח ארז מנח ארז מנח

מתני' שיהא שמשפסא בידו שמוליך ומביא בסיסא ירו עליהן: **בטיטא**
 טעמע ביהן נגזות אצטעווי באגרוסו: **בטיטין** כדי ששור קליטמן: **בבלק**
 בלישא האכל טע ובעוט: **באום עשר עשר** מלות או ריקקין: **בגב'** געט
אחא ובעוט **טיטא** טע **טיטא** ובעוט **טלסא**. ומאכ דרי טע שלם פעמיס ובעוט
 (א) פעמיס וואו חור וטעט ער שומר: (ב) פעמיס שטאט וז"ל פעמיס בטיטא:
 (ג) פעמיס וואו חור וטעט ער שומר: (ד) פעמיס שטאט וז"ל פעמיס בטיטא:

בני רבי ירמיה הא דקמי שף אחת היינו
אמטוי ואתוי דמה שמונרן ומבא דידו
מבוס | דא שפיס: **א** דלמא. ללולא
לחודר קרי חד שפיס וכן נמי להבאה
לחודר חשיב (**ב** שפיס **ד** כ"ש: ר' יוסי
אומר שפיס **ז** ובעיניו בבבא. כל חמטיו:
אחסי הפנים כדפוי תכניו בים ר"ב תלום:
חלסי חוקה מלחם הפנים רמב"י חלס
הפנים (חוקה **הז**) זמאל בני ירמיהו
עלום וזמאי בחמטיו (**סא** ח) חק עולם
הא נלן י"ב אף כאן (**ד**) ח"י: **אמר**
ממחור דבאש עשר עשר מלן: **אם** ללן.
למחוי חרה **ח** לל מין עשר כדלמחין
כפירקין דלקמן (**ט** **ע**): **שן יחיד**.
למחי חרה ושאר ממוחין **ז** חן קריבין
יחיד שמרנד מרחייוו לחו נגדבה
ומרחייוו טעונו שמן ומרחייוו טפלות
למחי ומרחייוו לא חרו שבת ולאו טומאה
לאופין נגדבה **ח** חס הפנים שן קריבין
של צבור
אין באות נגדבה ואין טעונו שמן ואין
טפלות צריה שחי מניח **ח** ימים על
השולחן ודומה שבת וטומאה: **קדי קדוש**.
א הממוח ולחם הפנים **ז** שן קדי קדוש:
ממוח טעונו צנוה והיון מלח מרחייוו:
ועטא. חלן בגלל עטמם מן שאין כן
בגלמח מרה שגלל עטמם לצוה ויש כן
ממח וצלות בגלל עטמ: ואחתי פירך וחי
כפירין **ז** **דדבר הלמד בג"ש**. כגון חמטין
לדליי חוק חוק מלחם הפנים דמחוי ומלמד
בבניין אף ולאו בבניין אף הוא אלף מלח
מחוי דלפניהו **א** **במח** וזמסי (**דף** **נ**):
אף חור ומלמד **א** **א** הוא וליף מלח
הפנים: **לילי מחמטיו** **א** מחיני מחמטין

שָׁן שָׁן חֲלוֹת אֶף לֹא הִנֵּחֵמוּ כִּי: שָׁן
הַדְּיוֹט. לְחֵם תֹּרֵה וְשָׂרָה מִנְחֹם הַדְּיוֹט
 וְיִכּוֹל לְהִיבֹל וְצִבָּן נִדְבָה וְאֵין בָּאֵין לְחֵלְאֵין
 שֶׁם שָׁם מְשׁוֹב פְּגוּל וְאֵין רוּחֹן לֹא שָׁם
 וְשֶׁם שְׁמֹעַה וְתִצְמִין אֵין קִרְבֵּן (קִרְבֵּן) לֹא שָׁן
 נִגְדוֹל וְאֵין בָּאֵין נִגְדֵּה (קִרְבֵּן) לְחֵלְאֵין
 וְתִצְמִין בְּקִרְבֵּן וְתִצְמִין בְּקִרְבֵּן וְאֵין שָׁם
 לְחֵלְאֵין לְפִי שָׁן לֹא מְצִיִּין רוּחֹן שָׁם
 וְעוֹמֵמֵה: שָׁן עֲשׂוֹן. הַדְּיוֹט וְשָׂרָה
 מִנְחֹמֹן אֵין בָּאֵין אֵלֶּה עֲשׂוֹן לְאִפְסִין לְחֵמִי
 וְשֶׁם שָׁם בָּהֶם מֵה עֲשׂוֹן: כִּלִּי.
 וְתִצְמִין וְתִצְמֹת עֲשׂוֹת (כִּי) כִּי עֵל
 לְכִי מִקְדָּשׁ וְלִחְמִי מִדֵּה שִׁמְעֵת הַחֵם
 וְקִדְשֵׁן: קִדְשֵׁן. הַדְּיוֹט וְתִצְמִין וְיִוִּן
 קִדְשֵׁן מִנְחֹת (וְ) תִצְמִין עֲשׂוֹת
 הַבֵּשֶׁם לְחֵמִי וְכֹלֹת לְאִפְסִין לֹא הִנֵּחֵמוּ כִּי
 שָׁן כִּי בָּאֵין מִדֵּה שָׁם טַעֲמִין הַבֵּשֶׁם
 וְאֵין לְאִפְסִין: הַדְּיוֹט מְדִיּוֹט. מִנְחֹת
 מִמְּמֹדֵה הַדְּיוֹטִיִּין מִנְחֵת הַדְּיוֹט לְכִי
 שָׁן קִרְבֵּן כִּי דָּלוּ: לְפִי מִזֵּר
וְאֹמֵר וְכִי. הִיֵּי עֲמֵמֵה לְכִי אִבְרָה לִּי
 דְּבַר הַלְמֵד כִּי עֲמֵמֵה מְשׁוֹב אֵין יִפְשֵׁן
 דְּבַר לְחֵמִי: יֵלִים עֲמֵמֵה הַבֵּשֶׁם הַדְּיוֹט

מקדש עדים ליה. למיץ לאפוקי תלמי מודה
שלמי מיר ליה. קצין ירושלמיות י"א (ס) נמי
מין: והא צבי אפרוסי הרומה מייטו. דכחי
מכל הדא. מכל אחת של ד' חלות: דאפרסינה
לעשות י' חלות ועשה חלות גדולות שלא עשה
כגון שעשה י"ב: חוץ מלחם הפנים וחזיתין ולחם

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(6) גב' כל הנחות צלות יו' חזון מלחה כו' שמים עשרה: (3) רש"י ד"ס ו' ותיבת יו' שיהי ססד' ותיבת יו' שמקל: (4) ד"ה כ' יו' יו' שיהי בחיטין קדושה ותיבת יו' בגמלה: (7) ד"ה ו' אחי חוקק וכו' אף כלן ד"ב ססד' ואלח"כ מ"ה כל המצחוה וכו' בדבאו עשר עשר חלות וכו' עשר ערקין בדבורה כתיב בהריא שכל ממוח דבאות עשר עשר מנל: (8) ד"ה שכן ידונו וכו' קרנן בבחן דכו' ו' ותיבת ש' מקל: (1) ד"ה וכו' לוי שרת ודבלי מדרשן לגיל ותיבת ע"ה נמחה:

גליון הש"ס

גמ' מה לחלן עשר. ע'
זכאים נ ע"א תוס' ד"ה אמר
אמר:

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

מפגש אינן מנצח ומואז בכלל: (ג) תיכזה כל המנצח נמחק: (ד) יחיד שנענה: (ה) אז סביביו לן בן וא"ת (וכי' נמי ילולן) מתורה הרי"ד הרב העלם בנשי' שהרי תורה ליפני' לקפן בגי' ש מתחומה מעשר ור' דין' אז הרב העלם בנשי' וקדש' (שהרי תורה מעשר חולין (ז) וכן) אמרי' בפרק ארבעה עשר (ח) וכן: (ט) תיכזה כל המנצח נמחק: (י) חשיב שיפ' אחת: (יא) חשיב תורה שכל מי (א) וכן ברק' תורה שנתנה ותיכזה נמחק: (י') הקדש'. דמנות ולחם פנים קדש' קדשה הם לרובם פנים קדשה וכן: (יב) ומהאי' (יג) קדש' וכל מי (א) ידועלמית קד' נמי: